

UCHWAŁA Z DNIA 10 LIPCA 2008 R.
SNO 29/08

Przewodniczący: sędzia SN Piotr Hofmański (sprawozdawca).
Sędziowie SN: Zbigniew Hajn, Iwona Koper.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny z udziałem protokolanta w sprawie sędziego Sądu Rejonowego po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2008 r. w związku z zażaleniem sędziego na uchwałę Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 13 lutego 2008 r., sygn. akt (...), w przedmiocie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych na podstawie art. 130 § 3 i art. 131 § 1 u.s.p.

u c h w a l i ł: z m i e n i ć zaskarżoną u c h w a ł ę o tyle, że określić czas trwania zawieszenia do dnia 31 sierpnia 2008 r.

U z a s a d n i e n i e

W dniu 29 stycznia 2008 r. Prezes Sądu Rejonowego wydał zarządzenie w przedmiocie natychmiastowej przerwy w czynnościach służbowych sędziego tego Sądu Rejonowego. Powodem tej decyzji było stwierdzenie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez sędziego Sądu Rejonowego przestępstwa określonego w art. 270 § 1 k.k., polegającego na posłużeniu się przez niego jako autentycznym przerobionym zaświadczeniem o zarobkach. Zarządzenie to zostało przedstawione Sądowi Apelacyjnemu – Sądowi Dyscyplinarnemu, który uchwałą z dnia 13 lutego 2008 r., sygn. akt (...), na podstawie art. 130 § 3 i art. 131 § 1 u.s.p. zawiesił sędziego w czynnościach służbowych.

Uchwała powyższa zaskarżona została przez sędziego Sądu Rejonowego, który podniósł w zażaleniu zarzut błędów w ustaleniach faktycznych poczynionych przez Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny, polegającego przede wszystkim na przyjęciu zawyżonej kwoty, na jaką opiewał wniosek kredytowy złożony w banku P.(...) EFG S.A. a także na ustaleniu, że przedłożone zaświadczenie było przerobione. Zarzucił także, że przed podjęciem decyzji Prezes Sądu Rejonowego nie wysłuchał go.

Rozpoznając zażalenie Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Za konieczną uznana została korekta zaskarżonej uchwały w takim zakresie, w jakim nie określa ona okresu, na który zawieszenie nastąpiło. W orzecznictwie Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego przyjmuje się, że instytucja zawieszenia w czynnościach służbowych sędziego, określona w art. 130 § 3 u.s.p., jest środkiem o

charakterze tymczasowym i w związku z powyższym sąd dyscyplinarny, zawieszając sędziego w czynnościach służbowych, powinien określić termin, do którego zawieszenie to ma trwać. W przeciwieństwie bowiem do zawieszenia w czynnościach służbowych na podstawie art. 129 § 1 u.s.p., następującego w związku z wszczęciem przeciwko sędziemu postępowania dyscyplinarnego, brak jest przepisu, który określałby termin, w którym zawieszenie *ex lege* ustaje. W związku z powyższym Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zmienił zaskarżoną uchwałę w ten sposób, iż określił termin końcowy biegu zawieszenia w czynnościach służbowych na dzień 31 sierpnia 2008 r.

Trzeba jednak zwrócić uwagę na fakt, że uchwałą z dnia 18 kwietnia 2008 r., sygn. akt (...), Sąd Dyscyplinarny – Sąd Apelacyjny zezwolił na pociągnięcie sędziego Sądu Rejonowego do odpowiedzialności karnej, jednocześnie jednak nie zawiesił go w czynnościach służbowych, wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 129 § 2 u.s.p. Powodem tego zaniechania było zapewne to, że w dacie wydania powyższej uchwały sędziego Sądu Rejonowego był zawieszony w czynnościach służbowych mocą uchwały z dnia 13 lutego 2008 r. (nieprawomocnej w dniu orzekania w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej). W obecnej sytuacji, w związku z rychłym wyekspirowaniem terminu określonego w niniejszej uchwale, Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny powinien rozważyć konieczność uzupełnienia uchwały z dnia 18 kwietnia 2008 r. o rozstrzygnięcie w przedmiocie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych na podstawie art. 129 § 2 u.s.p.

Zażalenie sędziego Sądu Rejonowego okazało się niezasadne. Najogólniej rzecz ujmując, kwestionuje on ustalone okoliczności dotyczące przedłożenia w banku P.(...) EFG S.A. zaświadczenia o zarobkach oraz dokonaną w oparciu o te fakty ocenę, iż zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa. Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zajmuje stanowisko, że w postępowaniu zainicjowanym zażaleniem na uchwałę podjętą w trybie art. 130 § 3 u.s.p. nie jest jego zadaniem dokonywanie pogłębionych ocen zachowania sędziego, które spowodowało podjęcie wobec niego uchwały o zawieszeniu go w czynnościach służbowych. Zadanie to musi być pozostawione organom ścigania i sądom w postępowaniu karnym, a także sadowi dyscyplinarnemu, jeśli postępowanie dyscyplinarne wobec sędziego Sądu Rejonowego zostanie wszczęte. Z punktu widzenia oceny zasadności zaskarżonej uchwały miarodajne jest ustalenie, że wobec zaistniałych zdarzeń dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, aby sędzia odsunięty został od pełnienia czynności służbowych. Nie służy bowiem powadze wymiaru sprawiedliwości sytuacja, w której za stołem sędziowskim zasiada sędzia, na którym ciąży podejrzenie dopuszczenia się czynu zabronionego przez prawo. W tym kontekście bezprzedmiotowe byłyby dywagacje na temat szczegółów zdarzenia, które dało asumpt do zarządzenia przerwy sędziemu w czynnościach służbowych, a następnie do zawieszenia go w tych

czynnościach. Nawet zatem jeśli zgodzić się ze skarżącym, że wskazana przez Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny kwota, na którą opiewał wniosek kredytowy, została zawyżona (co wynika z dokumentów przedłożonych przez sędziego Sądu Rejonowego na posiedzeniu odwoławczym), to nie zmienia to w niczym ustalenia, że wobec zaistniałego zdarzenia, pełnienie przez sędziego czynności służbowych do czasu wyjaśnienia sprawy w przewidzianym prawem trybie, nie służyłoby powadze wymiaru sprawiedliwości.

Z tych powodów Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny orzekł, jak w uchwale.